

Wie lust er graag taart?

Als je ergens op een feestje komt, en er staat allemaal lekkere taart op tafel... mjammmie!

Wat zou je er dan van vinden als ze tegen je zeggen: o, maar *jij* mag geen taart, jij hoort er niet bij.

Ai – dat is niet leuk. Dat doet pijn. Daar word je verdrietig van, of misschien wel boos.

Maar wat gebeurt dat vaak. Dat iemand tegen je zegt: jij hoort er niet bij.

Soms hoeven ze het niet eens te *zeggen*, dan *merk* je het gewoon wel, door hoe ze kijken, door hoe ze doen – o, ik hoor er zeker niet bij?

Op het schoolplein: jij mag niet meespelen.

Na schooltijd: niemand vraagt jou om een keer mee te gaan naar huis.

Bij het sporten: ze slaan jou steeds over.

Bij grote mensen is dat net zo. Altijd de zelfde groepjes, daar pas jij niet tussen.

Als er wat leuks te doen is, niet met jou erbij.

En als je ergens anders over denkt dan de meesten, ben je vooral een zeurpiet.

Jij hoort er niet bij, want je doet zo gek en druk.

Jij hoort er niet bij, want jij stinkt zo.

Jij hoort er niet bij, want jij kan niet zo hard lopen, of niet zo goed praten.

Jij hoort er niet bij, want je hebt niet de kleren of de spullen die in de mode zijn.

Jij hoort er niet bij, want je bent gehandicapt, anders dan anderen, hebt een gekleurde huid.

Jij hoort er niet bij, want jij hebt een ander geloof.

Wat kan dat een pijn doen. Wat kun je daar verdrietig van worden. Boos.

En wat leert de HERE God ons om dat anders te doen.

De Here Jezus ging juist naar de mensen die er niet bij horen.

Jezus wil dat je van iedereen net zoveel houdt als van jezelf.

Laten we daarvan leren, laten we dat vooral doen.

Misschien kan het verhaal van Ruth uit de Bijbel daar bij helpen.

[dia1] Kijk, dit is Ruth.

Ha! Dat is Ruth helemaal niet, dat is Annemarie die bij ons in de kerk zit, zal je zeggen.

Je hebt een beetje gelijk, en een beetje niet. Want haar doopnaam is Annemarie Ruth!

Op een mooie zaterdagmiddag hebben we met Annemarie en Mathijs en Jan en Rik en mw Lubberts het verhaal van Ruth nagespeeld, en Daan heeft er mooie foto's van gemaakt, en bij die foto's gaan we het verhaal van Ruth vanmiddag vertellen – luister maar goed.

Dit is dus Ruth. Een mooie jonge vrouw, dat zie je zo!

Maar wat heeft ze al veel meegemaakt. Mooie, maar ook heel verdrietige dingen.

Ruth komt uit een ver, vreemd land, waar de mensen anders praten en anders doen en anders geloven. Hoe kan het dan dat ze toch in de Bijbel staat?

Dan moeten we een beetje teruggaan in de tijd. Naar het plaatsje Betlehem in het land Israël.

[dia2] Hier zie je een paar mensen op weg. Een vader en moeder, en twee zoons.

Ze gaan weg uit Betlehem, ze vluchten.

Waarom? Wat is er aan de hand?

Iets heel ergs: er is geen brood meer.

Anders is er altijd heel veel brood (want *Betlehem* betekent *broodhuis*), maar nu is er niets meer. Alle graan is verdord op de akkers.

Nou – als je geen brood hebt, als je niks kunt eten, dan ga je dood.

En dat willen die vader en moeder niet. En daarom vluchten ze weg.

Gaan ze op reis naar een ander land waar wel genoeg te eten is. Dat land heet Moab.

Daar gaan ze wonen.

En het bevalt hen daar best goed; ze hebben een huis, en werk, en eten.

Ze blijven er een hele tijd, jaren achter elkaar.

Er gebeuren mooie dingen. De twee zoons worden verliefd! En ze gaan trouwen.

De ene jongen trouwt met Orpa, de andere trouwt met Ruth. Ze zijn blij en gelukkig met elkaar.

Maar dan gebeurt er iets heel ergs.

[dia3] Zie je wel: er wordt gehuild. Allemaal tranen en zakdoeken. Er is veel verdriet.

Wat is er dan gebeurd?

De vader en de twee zoons zijn eerst heel ziek geworden, en toen gestorven.

Dat is erg!

Wat moet ik nou zonder man?, huilt de moeder.

Wie zorgt er nou voor mij?, huilt Ruth.

Wat een verdriet.

Op een dag hoort de moeder dat er in Betlehem weer genoeg eten is.

Dan wil ze toch wel graag terug naar haar eigen land en de mensen van vroeger.

Ze houdt veel van Ruth en Orpa, maar wil toch niet meer in Moab blijven.

Ik ga weg, zegt ze.

O, maar wij gaan mee, zeggen Ruth en Orpa.

Ze pakken wat spulletjes en gaan op reis naar Betlehem.

[dia4] Hier zie je de vrouwen onderweg.

He, ik tel er maar twee. Waar is Orpa gebleven?

Orpa is toch maar terug gegaan.

De moeder had dat ook tegen hen gezegd: ga toch terug naar Moab, naar je eigen moeder. Ik hoop dat de HERE God jullie zegent en dat je allebei weer een man krijgt en kinderen. Ik ben al zo oud, ik kan toch geen kinderen meer krijgen met wie jullie kunnen trouwen. Ga toch terug.

Eerst willen Orpa en Ruth niet luisteren.

Dan gaat Orpa toch terug naar huis.

Maar Ruth niet! Ruth wil met de moeder mee.

Dat moet je niet doen, zegt de moeder. Het is heel lief van je, maar je hoort gewoon niet bij ons. Je bent van een ander land, van een ander volk, van een ander geloof, dat wordt niks...

Dan wordt Ruth een beetje boos. U moet niet steeds zeggen dat ik terug moet gaan. Ik wil bij u blijven. Waar u heengaat, daar ga ik ook heen. Want ik hoor nu bij u. Uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God.

Wat is dat dapper van Ruth, wat flink!

Wat mooi dat Ruth in de HERE gelooft. Ze heeft ontdekt hoe goed de HERE is.

En zo komen de vrouwen samen in Betlehem.

ZINGEN: RUTH, couplet 1,2,3

[dia5] Dit zijn korenaren, en graankorrels.

Die graankorrels kun je fijnmalen en er dan brood van bakken.

Maar hoe kom je aan die graankorrels?

Ruth en de moeder zijn nu dan wel mooi in Betlehem, maar er is niemand die hen helpt, die hen brood geeft.

De moeder is daarom boos, ja, ook op de HERE God.

De HERE heeft alles van me afgepakt, zegt ze. Wat ben ik toch ongelukkig.

Nu ben ik alles kwijt, er is niemand meer die voor mij zorgt.

Dat is niet mooi van die moeder. Zorgt de HERE echt niet voor haar?

En is er echt niemand meer bij haar? Vergeet ze Ruth? Of hoort Ruth er soms niet bij?

[dia6] Echt wel! Moet je zien hoe dapper ze is, die Ruth. Hoe flink en hard ze werkt.

Maar wat doet ze daar?

Ze is op het land van de boer, en zoekt korenaren bij elkaar die de knechten hebben laten liggen.

Dat mag! Dat staat in de Bijbel.

De HERE wil dat er op het land iets overblijft voor de arme mensen, zodat die ook kunnen eten.

[dia7] Sjonge wat werkt Ruth hard! Ze zoekt een dikke bos korenaren bij elkaar.

Wat zullen ze straks lekker brood kunnen bakken. Ruth wordt helemaal blij.

Dan komt de boer eraan. De boer heet Boaz.

Is de boer nu boos dat Ruth op zijn land korenaren zoekt? Jaagt hij haar weg omdat ze een vreemde vrouw is?

Helemaal niet. Hij vindt het juist mooi dat Ruth precies op zijn land is gekomen.

En hij zegt tegen de knechten: denk erom, jullie moeten aardig tegen haar zijn. Ook al komt ze uit een ander land, en ziet ze er misschien een beetje anders uit, en praat ze een beetje anders, ze hoort er gewoon bij. Jullie moeten haar maar een beetje helpen, en haar tussen de middag een boterham geven en wat drinken.

Wat mooi van Boaz!

[dia8] Ruth is zo blij, ze buigt voor Boaz. Waarom bent u zo goed voor mij?

Boaz zegt: omdat jij zo goed voor de moeder bent, en omdat je zelfs je eigen land en familie hebt achtergelaten om met haar mee te gaan naar een vreemd land met vreemde mensen. Dat vind ik dapper van je, Ruth. De God van Israël zal daarom goed voor je zijn, Hij zal je beschermen.

En wat een geluk dat dat geen vrome praatjes zijn van Boaz, maar dat hij dat zelf laat zien!

Ruth is heel dankbaar.

Als ze 's avonds thuis komt met een zak vol graan, kan de moeder het haast niet geloven.

Waar ben je geweest?

Ruth vertelt het hele verhaal. Dan wordt ook de moeder weer blij en dankbaar.

ZINGEN: RUTH, couplet 4,5

[dia9] En er gebeuren nog meer mooie dingen. Kijk maar.

Daar staat Ruth. En weet je wie er naast haar staat?

Dat is Boaz, de boer.

En waarom staan ze daar? Omdat ze getrouwd zijn!

Ja, Boaz en Ruth zijn verliefd op elkaar geworden.

En nu willen ze man en vrouw zijn.

Maar dan moet je eerst trouwen. Dat staat in de Bijbel, dat wil de HERE God.

Boaz heeft het geregeld. Want hij moet daar allemaal afspraken voor maken.

Praten en dingen regelen met de mensen die de baas zijn in Betlehem.

Maar dat is nu klaar, en daarom is het feest.

In Israël maken ze altijd een dakje van doek boven het bruidspaar.

En er wordt gedanst en gezongen. Met natuurlijk lekker eten en drinken.

De moeder is heel gelukkig.

Ze schaamt zich, want ze had het helemaal mis. De HERE zorgt wel voor haar.

Wat een geluk dat Ruth met haar mee is gegaan naar Betlehem.

Wat bijzonder dat Ruth precies op het land van Boaz kwam.

Ook Ruth is heel gelukkig. Na alle verdriet en zorg, weet ze nu dat ze er echt helemaal bij hoort, en dat het volk Israël echt ook haar volk is, en dat de HERE ook echt haar God is.

Dan wordt alles nog mooier.

[dia10] Want er wordt een kindje geboren, een zoon.

Boaz en Ruth worden vader en moeder.

En de oude moeder wordt oma.

Zie je hoe blij ze zijn met de baby?!

Prachtig! Wat is God goed.

Dank de HERE!, zeggen de mensen om hen heen.

De baby wordt Obed genoemd.

En weet je wat zo bijzonder is?

Als dat babietje Obed later groot is en oud geworden, is hij de opa van koning David!

Wie had dat gedacht?

En heel veel jaren later wordt er nog een keer een zoon geboren in Betlehem, een nakomeling van Obed en David. En Hij is de allerbelangrijkste Koning van de hele wereld: de Here Jezus.

En als je de stamboom van Jezus leest in Matteus (in een stamboom staan al je opa's en oma's), raad eens welke naam je dan tegenkomt?

De naam van Ruth!

Wie had dat gedacht: Ruth mag een van de over-over-over-overgrootoma's van Jezus zijn!

Zo kun je echt zien: ook al komt Ruth uit een vreemd land, en sprak ze een vreemde taal, en had ze eerst een ander geloof – nu hoort Ruth er echt helemaal bij!

En wat mooi is: ook jij mag er helemaal bij horen – wat andere mensen ook zeggen. Laat ze maar praten. Gods volk mag ook jouw volk zijn. De HERE wil ook jouw God zijn.

Amen